

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209542
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611209542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Márie Hušekovej a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého Y. S., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky a zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Topoľčanoch, ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov - matky F.. U. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, zastúpenej JUDr. Margitou Kytnarovou, advokátkou v Topoľčanoch, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18 a otca F.. F. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., H. X, o zvýšenie výživného na návrh matky maloletého, o odvolaní matky maloletého proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 7P/15/2012-119 zo dňa 26. marca 2012, takto jednodhlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Ž i a d e n z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany ako súd prvého stupňa zamietol návrh matky maloletého zo dňa 22.11.2011, ktorým sa domáhala zvýšenia vyživovacej povinnosti otca voči maloletému zo sumy 150,-Eur mesačne na sumu 220,-Eur mesačne od 1.decembra 2011, pričom súčasne o trovách konania účastníkov voči sebe navzájom rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, v zmysle ustanovenia § 146 ods. 1 písm. a/ OSP (Občianskeho súdneho poriadku - zákon č. 99/1963 Zb.) z dôvodu, že ide o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie, citované ustanovenia Zákona o rodine (Zákon č. 36/2005 Z. z. - § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 3) a zákonné podmienky pre rozhodnutie o zmene výživného tým, že nevidel dôvod na zvýšenie výživného u štvorročného maloletého, nakoľko sumu 150,-Eur (doposiaľ určeného výživného) považuje za postačujúcu. Oproti stavu určenia výživného na maloletého schválením dohody rodičov v konaní o rozvod ich manželstva rozsudkom č. k. 14C/26/2009-26 Okresného súdu Levice zo dňa 5.11.2009 (právoplatného 5.2.2010 v spojení s opravným uznesením) došlo k zmene pomerov na strane matky maloletého, ktorá v tom čase bola na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 158,67 Eur, pričom v súčasnosti žijú so synom v rodinnom dome (s mesačnými nákladmi na bývanie vo výške 181,46 Eur), od septembra 2011 pracuje s priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 683,20 Eur a naďalej pobera rodičovský príspevok v sume 190,10 Eur, keď podľa vlastného vyjadrenia z práce cez internet má aj ďalší mesačný príjem cca 50,-Eur. Na strane maloletého došlo k zmene v tom, že uplynula doba 2 rokov a začal navštevovať od septembra 2011 materskú školu (s nákladmi 22,-Eur mesačne), keď náklady na lieky sú cca 35,-Eur mesačne. Otec maloletého naďalej pracuje s čistým priemerným mesačným príjmom za rok 2011 vo výške 987,56 Eur (za rok 2010 to bolo 993,35 Eur a v čase predchádzajúceho rozhodovania súdu 900,31 Eur), pričom jeho výdavky vzrástli v dôsledku platenia nákladov na bývanie v sume 195,95 Eur, keď v čase predchádzajúceho súdneho rozhodnutia žil

u rodičov, pričom má tiež výdavky spojené s dochádzaním za synom 70,-Eur mesačne, so zakupovaním oblečenia pre syna (ktoré syn používa, keď je u neho), s platením životnej poisťky maloletého 18,39 Eur a s platením mu sporenia v sume 20,-Eur mesačne. Navrhovateľka svoj návrh na zvýšenie výživného odvádzala od skutočností, že maloletý začal navštevovať materskú školu a má v súvislosti s jeho zdravotným stavom zvýšené výdavky na zakupovanie liekov a návštevu lekárov, avšak opomenula skutočnosť, že aj na jej strane došlo k pozitívnej zmene v tom, že od septembra 2011 má pravidelný príjem zo zamestnania, keď po rozvoze manželstva jej otec maloletého platil i výživné na rozvedenú manželku v sume 200,-Eur. Náklady matky na maloletého v súvislosti s jeho zdravotným stavom boli zohľadnené už pri prvom určovaní výživného, keď poberala iba rodičovský príspevok, ktorý poberá aj naďalej. Je nesporné, že otec sa podieľa na výžive syna nielen pravidelným hradením výživného v sume 150,- Eur, ale aj nad mieru takto určeného výživného (poistenie, sporenie, zakupovanie oblečenia, dochádzanie za synom).

Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len matka maloletého domáhajúca sa jeho zmeny tak, aby jej návrhu bolo v plnom rozsahu vyhovené a aby jej bola priznaná aj náhrada trov odvolacieho konania. Vyslovila domnienku, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, že nesprávne postupoval pri vyhodnotení výsledkov dokazovania, že zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplývajú, že pri rozhodovaní neprihliadal na skutočnosti, ktoré preukázané boli a že vychádzal z predpokladov, ktoré neboli ani tvrdené ani preukázané. Od posledného rozhodnutia o výživnom má maloletý diagnostikované ďalšie závažné a nevyliciteľné ochorenie - atopický ekzém, čo zvýšilo intenzitu návštev odborného lekára v Nitre, keď maloletý má v Nitre aj pediatričku a zubára. Na strane maloletého nastali zmeny, ktoré sú objektívne a rozhodné pre zmenu úpravy vyživovacej povinnosti otca, a to vek dieťaťa a tomu zodpovedajúce potreby, nástup do materskej škôlky, zvýšené náklady na oblečenie (aj do škôlky a zo zdravotne nezávadných textílií) a zvýšenie výdavkov na zdravotnú starostlivosť. Otec maloletému nezakúpil žiadne oblečenie a súd vychádzal aj z vedľajšieho jej príjmu, ktorý však od februára 2012 nemá. Vyplatením jej výživného až v omeškaní ju otec maloletého vystavil núdzi a prihladením na výšku jej vyplateného výživného nemôže byť duplicitne poškodená, keď poukazuje na zákaz započítania akýchkoľvek nárokov s výživným maloletému dieťaťu. Do spoločnej domácnosti otec maloletého nekúpil takmer nič a investoval aj do takých „potrebných“ vecí, ako je strelná zbraň. Za nesprávne tiež považuje prihladenie na sporenie otca pre maloletého vo výške 20,-Eur mesačne, keďže týmto sporením disponuje jedine on a týmto si len umelo navyšuje výdavky. Súd neprihliadal na jej výdavky pre domácnosť, otcovi akceptoval vzrast nákladov v súvislosti s dochádzkou maloletého, pričom vôbec nevzal do úvahy náklady na maloletého mimo školského zariadenia, ktorých výšku zdokladovala a považuje ich za dôvodné náklady. Podľa stavu v čase vydania rozhodnutia má o niečo nižší príjem ako otec maloletého, avšak otcovi po odpočítaní výživného 150,-Eur mesačne zostane väčšia suma, ako jej slúži pre potreby 2 ľudí - jej a ich spoločného dieťaťa. Jej zásluhou - nájdením si práce sa jej zlepšili pomery k lepšiemu, avšak toto bez akejkoľvek zásluhy otca maloletého nemôže byť pripočítané na jeho prospech, keďže ona sa o dieťa osobne stará. Zamietnutie návrhu z tohto dôvodu preto považuje za nedôvodné a nemorálne.

Otec maloletého vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal potvrdenie napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že matke maloletého dieťaťa prispieval výživným od ich rozvodu a strelnú zbraň zakúpil pred rozvodom z dôvodu osobnej a majetkovej ochrany seba a rodiny a jej využitia i na športovú strelbu. Mrzí ho, že je bez akýchkoľvek dôkazov v rovine špekulácií obviňovaný z akejsi krádeže ním nasporených finančných prostriedkov pre syna, pričom musí uviesť fakt, že u matky maloletého došlo k cca 5-násobnému nárastu príjmu (bez započítania výživného na maloleté dieťa a výživného na rozvedenú manželku). Matka maloletého neuviedla žiadne nové podstatné informácie, o ním zakúpené lieky neprejavila záujem.

Kolíznym opatrovníkom maloletého sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť, keď súd prvého stupňa

na základe dostatočne zisteného skutkového stavu dospel vo veci k správnym skutkovým i právnym záverom a svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodnil.

Nakoľko sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozhodnutí súdu prvého stupňa, na tieto aj ako na svoje pre ich správnosť len poukazuje a opakovať ich preto nebude (§ 219 ods. 2 OSP). Aj podľa názoru odvolacieho súdu nemôže matka maloletého opomenúť skutočnosť, že oproti stavu v čase posledného rozhodovania súdu sa jej príjem zvýšil približne na úroveň otca maloletého, v dôsledku ktorého svojho príjmu je preto aj ona povinná sa podieľať na zvýšených nákladoch výchovy a starostlivosti o maloletého, ktoré doposiaľ znášal platením výživného prevažne otec maloletého. Počas obdobia cca 2,5 roka nedošlo na strane maloletého k tak výraznému nárastu jeho životných nákladov, aby bolo potrebné zvýšenie aj vyživovacej povinnosti otca maloletého, a to aj s ohľadom na uvedenú schopnosť a povinnosť matky maloletého tiež finančne sa podieľať na uvedených nákladoch, keď súčasne tiež na maloletého poberá rodinné prídavky a daňovú úľavu. Výška výživného je daná potrebami dieťaťa a nemožno ňou „dorovnávať“ životnú úroveň jeho rodičov, teda v danom prípade matky maloletého.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.